

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622200555
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3622200555.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa rodičov, matka: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX E. F. F. a otec: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. F. XXX, XXX XX E. F. F., zastúpený JUDr. Zuzanou Herichovou, advokátkou so sídlom G. C. XXX/X, XXX XX D. o návrhu otca na zníženie výživného a iné, na odvolanie matky a otca maloletého dieťaťa voči rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. PE-1P/13/2022 - 478 zo dňa 04.12.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. PE-1P/13/2022 - 478 zo dňa 04.12.2023 vo výroku I. zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 1P/66/2018-105 zo dňa 26.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/21/2019-177 zo dňa 24.09.2019 vo výroku o výživnom na maloletú A. tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 180 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej s účinnosťou od 14.04.2022. Vo výroku II. návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú zamietol, vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že predmetom konania bol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloletú A. zo sumy 180 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne, a to z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nakoľko v roku 2021 mal utrpieť vážny úraz, v dôsledku ktorého zostal dlhodobo práceneschopný a uvedené trvá. Matka žiadala naopak návrh na zníženie výživného zamietnuť a žiadala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa na sumu 220 eur mesačne. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 1P/13/2022-223 zo dňa 15.12.2022 návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloletú a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloletú zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z dôvodu odvolania Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 27CoP/32/2023-279 zo dňa 31.05.2023 zrušil odvolaním otca napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je založené na dostatočne zistenom skutočnom stave veci. Poukázal na to, že zo správy Sociálnej poisťovne z 21.11.2022 vyplynulo, že otec dňa 09.03.2022 predložil doklady potrebné k spísaniu žiadosti o invalidný dôchodok, vec bola v štádiu riešenia a posudzovania zdravotného stavu. Vzhľadom na časový odstup od podania správy je predpoklad, že o invalidizácii otca mohlo byť už rozhodnuté a môže byť už zrejma aj prípadná priznaná výška invalidného dôchodku otcovi, ktorú skutočnosť tiež nemožno ponechať bez povšimnutia.

Otec vo svojom vyjadrení v odvolacom konaní poukázal na zápisnicu Sociálnej poisťovne, z ktorej obsahu vyplynulo, že posudkový lekár stanovil predpokladaný dátum vzniku invalidity na 09.03.2022 s predpokladanou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 45 %. Aj tieto okolnosti súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy, hoci nepochybne zdravotný stav rodiča ako výživou povinnej osoby má v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine zásadný vplyv na jeho schopnosti dosahovať určitý príjem. Rovnako sa súd prvej inštancie dostatočne nezaoberal ani majetkovou situáciou otca v súvislosti so spoluvlastníctvom rodinného domu. Súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol. V rámci odôvodnenia, resp. vec súd prvej inštancie právne zdôvodnil s poukazom na ust. § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). V odôvodnení poukázal na to, že otec aktuálne nie je objektívne schopný zaradiť sa do pracovného režimu, tak ako tomu bolo pred jeho úrazom (r. 2021), pričom je schopný pracovať len na kratší pracovný čas a v menej náročných prácach. I keď nepriaznivý zdravotný stav otca po utrpenom úraze nie je dobrý, tento si otec čiastočne privodil sám nezodpovedným prístupom (pád zo strechy pri vypomáhaní bratovi v čase osobného voľna, ale zároveň bola u neho zistená hladina alkoholu v krvi 3,18 g/l). Uvedené mu nemožno prikladať na príťaž do nekonečna. Jeho jediný príjem pozostáva z pomoci v hmotnej núdzi aktuálne vo výške 180 eur a tento nie je schopný si zlepšiť, nepodarilo sa mu zatiaľ nájsť si vhodné zamestnanie, zodpovedajúce jeho zdravotnému stavu. Žiadosť o invalidný dôchodok mu bola zamietnutá a nebola mu priznaná ani dávka v nezamestnanosti. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že u otca došlo k objektívnej zmene pomerov od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, kedy došlo k poklesu jeho príjmu z dôvodu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, objektivizovaného aj znaleckým posudkom a odborným posudkom o invalidite. Preto súd prvej inštancie považoval návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru za dôvodný. Otec sa domáhal svojím návrhom zníženia vyživovacej povinnosti zo sumy 180 eur na sumu 50 eur, neskôr tento návrh modifikoval na sumu 70 eur mesačne. Súd prvej inštancie za primeranú výšku výživného pre maloletú vzhľadom na aktuálny zdravotný stav otca a jeho majetkové pomery považoval sumu 100 eur mesačne, čo je suma, ktorou na maloletú prispieval do času posledného zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti. Pri stanovení tejto výšky vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie vychádzal tiež zo skutočnosti, že ani zdravotný stav matky maloletej nie je dobrý, táto je invalidná dôchodkyňa od 14.01.2009 s poklesom pracovnej schopnosti 60 %, poberá invalidný dôchodok v aktuálnej výške 229,10 eur mesačne a tiež rodinné prídavky na maloletú aktuálne v sume 60 eur mesačne a dávku v nezamestnanosti. Snaží sa zamestnať, pracovala u rôznych zamestnávateľov. Zároveň maloletá má zdravotné problémy s chrupom, má ploché nohy, problémy so stolicou. Matka rieši zubný strojček. Začala navštevovať strednú školu, s čím sú spojené takisto zvýšené výdavky. Otec okrem platenia výživného na maloletú v sume 50 eur mesačne matke v starostlivosti o maloletú nijako nepomáha, maloletú si nebráva k sebe, nestravuje ju, nekupuje jej žiadne veci, neplatí krúžky, voľnočasové aktivity, čiže celá starostlivosť o maloletú leží na pleciach matky. Nakoľko súd prvej inštancie návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloletú vyhovel a túto mu znížil z dôvodu zmeny pomerov na strane otca z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a reálneho poklesu príjmu, návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Poukázala na to, že otec dostal možnosť zamestnať sa v chránenej dielni so základným platom 1.300 eur mesačne, keďže oponoval, že papier od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske mu do schránky neprišiel. Naďalej trvá na zvýšení výživného v minimálnej sume o infláciu 11,08 % alebo na 220 eur mesačne.

3. V zákonom stanovenej lehote otec podal odvolanie proti výroku I. , III. rozsudku o výške zníženého výživného a trovách konania. Poukázal na to, že suma, ktorú otec na maloletú prispieval do času posledného zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti, a ktorú súd považoval za primeranú vzhľadom na aktuálny zdravotný stav - 100 eur mesačne, však v tom čase bola určená vzhľadom na to, že otec dosahoval príjem zo zárobkovej činnosti vyšší ako je jeho terajší jediný príjem dávka v hmotnej núdzi vo výške 180 eur. Poukázal na jeho nevyhnutné mesačné výdavky 70 eur výživné na maloletú dcéru, 40 eur splátka na dlh Všeobecnej zdravotnej poisťovni, 20 eur poplatok za vodu, 72 eur poplatok za

elektrinu, spolu teda otcove nevyhnutné mesačné výdavky vo výške 220 eur sú pri jeho jedinom príjme dávky v hmotnej núdzi vo výške 180 eur. V ďalšom v odvolaní poukázal na to, že mu vypomáha matka, ktorá je poberateľkou starobného dôchodku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, býva v 5-izbovom dvojpodlažnom rodinnom dome, na ktorom má aj spoluvlastnícky podiel on, jeho matka i brat. Ďalej poukázal na to, že očakáva v krátkej dobe doručenie vyúčtovania nedoplatku za vodu vo výške 500 eur. Mal za to, že nie je aktuálne schopný si svoj jediný príjem pozostávajúci z pomoci v hmotnej núdzi zlepšiť, nepodarilo sa mu nájsť si vhodné zamestnanie zodpovedajúce jeho zdravotnému stavu. Jeho žiadosť o invalidný dôchodok bola zamietnutá. Nebola mu priznaná ani dávka v nezamestnanosti. Otec si uvedomuje, že výživné má prednosť pred inými jeho výdavkami, avšak schopnosti a možnosti sú značne objektívne obmedzené. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a znížil jeho vyživovaciu povinnosť zo sumy 180 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne. Otec si uplatňuje náhradu trov konania v prvej inštancii, ako aj odvolacieho konania s poukazom na skutočnosť, že je právne zastúpený na základe splnomocnenia vystaveného v súlade s rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelária Žiar nad Hronom zo dňa 28.06.2022 č. spisu KaZH/12315/2022 ČRZ 71846/2022 o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci a určení advokáta na zastupovanie. Navrhuje, aby súd rozhodol, že otec má voči matke právo na náhradu trov konania prvoinštančného aj druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že nakoľko nespĺnil podmienku potrebnej doby poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok, jeho žiadosť o invalidný dôchodok bola rozhodnutím č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2023 zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletej odvolanie. Čo sa týka ponuky zamestnania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, na túto ponuku zamestnania otec reagoval návštevou spoločnosti Výskum a inovácie, s. r. o. so sídlom v Partizánskom dňa 02.11.2023, ktorá pracovné miesto pomocná pracovníčka v drevovýroba ponúkala, a na ktoré sa matka pravdepodobne odvoláva v odvolaní. Toto však bolo obsadené a zo strany matky došlo pravdepodobne k nedorozumeniu. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo 04.12.2023. Námitky matky v jej podanom odvolaní sú z pohľadu otca absolútne neopodstatnené. Zároveň matka v rámci odvolania neuviedla, ktoré dôkazy súd nevykonal, v čom spočívajú nesprávne skutkové zistenia súdu a v čom má spočívať nesprávne a neúplne zistený skutočný stav veci.

5. Iné vyjadrenia do konania podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených požiadaviek, odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné.

9. Vo vzťahu k predmetnej veci odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami, konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, vedomosťami, získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej

povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery sami o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Rodič totižto nemusí mať žiaden preukázateľný príjem alebo nízky preukázateľný príjem, disponuje však značnými majetkovými podstatami. Obligatórnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa, na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá). Na druhej strane rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného rázu), v dôsledku ktorého je treba zmeniť aj výšku výživného. Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou, relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby dožadujúcej sa návrhom buď zníženia alebo zvýšenia výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je potrebné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Musí ísť o takú zmenu pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia. Pokiaľ teda ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. V zmysle § 63 ods. 3 Zákona o rodine je možné za odôvodnené potreby dieťaťa (maloletého i plnoletého) považovať okrem výživného i tvorbu úspor pri splnení podmienky, že to majetkové pomery povinného rodiča umožňujú.

10. Odvolací súd mal za to, že od posledného rozhodovania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, teda aj o výživnom, bola ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku preukázaná existencia zmeny pomerov na strane otca, ktorú súd prvej inštancie správne premietol do zníženia výšky výživného. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1P/66/2018-105 zo dňa 26.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/21/2019-177 zo dňa 24.09.2019, kedy bola vyživovacia povinnosť otca na maloletú zvýšená zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej s účinnosťou od 01.08.2018. V tom čase otec pracoval na dohodu, nemal vážnejšie zdravotné problémy. Vyživovaciu povinnosť má len k maloletej. V konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1P/29/2021, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletej, súd rozsudkom č. k. 1P/29/2021-122 zo dňa 13.09.2021, právoplatným dňa 19.10.2021 tieto návrhy zamietol.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie (znalecký posudok, odborný posudok o invalidite) je zrejmé, že zásadná zmena pomerov bola výsledkom výrazného zhoršenia zdravotného stavu otca trvalého charakteru. Jeho jediný príjem pozostáva z pomoci v hmotnej núdzi vo výške aktuálne 180 eur. Nepodarilo sa mu zatiaľ nájsť si vhodné zamestnanie zodpovedajúce jeho zdravotnému stavu, jeho žiadosť o invalidný dôchodok bola zamietnutá, proti zamietnutiu podal odvolanie, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté. Otec sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti zo sumy 180 eur mesačne na sumu 70 eur s účinnosťou od podania návrhu. Súd prvej inštancie za primeranú výšku výživného pre maloletú považoval sumu 100 eur mesačne, s čím sa odvolací súd stotožnil. Úprava výšky výživného na sumu 100 eur preto podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté dieťa upraveným v ust. § 62 ods. 1 až 5 a v § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t. j. možnostiam a schopnostiam oboch rodičov a ich majetkovým pomerom podľa existujúceho stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia.

11. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej, táto v čase aktuálneho rozhodovania súdu mala vek 15 rokov, navštevuje 1. ročník na strednej škole, čiže je tu zmena pomerov aj na jej strane. Pokiaľ ide o jednotlivé výdavky maloletej, ich výšku prezentovanú matkou otec žiadnym spôsobom nerozporoval, keďže osobná starostlivosť o dieťa je jedným z obligatórných zákonných hľadísk posudzovaných

pri úprave výživného (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine), odvolací súd poukazuje na to, že otec okrem platenia výživného matke v starostlivosti o maloletú nijako nepomáha, nekupuje jej žiadne veci, neplatí krúžky, či voľnočasové aktivity, čiže celá starostlivosť o maloletú leží na pleciach matky. Aj na toto súd prvej inštancie správne prihliadal v čase rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného v spojení s návrhom matky na zvýšenie výživného. Odvolanie otca tak odvolací súd považuje za nedôvodné.

12. Odvolací súd však dáva matke do pozornosti možnosť domáhať sa prehodnotenia výšky výživného na maloletú v novom konaní, v ktorom bude súd posudzovať aktuálnu finančnú situáciu, zohľadňujúc aj prípadné rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku (keďže bolo podané odvolanie a rozhodnutie o odvolaní v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia nebolo), prípadne aj ďalší zdroj príjmov, ak tieto budú spĺňať požiadavku zásadnej zmeny pomerov odôvodňujúcich zmenu výšky výživného na maloletú.

13. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že odvolacie námietky matky mali len všeobecný charakter a neobsahujú žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu viažucu sa vecne k napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Odvolateľ je povinný vymedziť, z akých konkrétnych nezákonných krokov, postupov, úkonov, úvah, hodnotení, či záverov, sa mal súd prvej inštancie voči nemu dopustiť v procese vydania napadnutého rozhodnutia, či priamo rozhodnutím samotným a rovnako je povinný ozrejmiť svoj právny názor na to, prečo má ísť o nezákonnosť (tzv. odvolacie dôvody podľa § 365 až § 366 CSP v spojení s § 62 a § 63 CMP). Ohľadom právnej argumentácie sa odvolateľ nemôže uspokojiť len so všeobecným odkazom na určité ustanovenia zákona bez súvislosti s konkrétnymi skutkovými námietkami. Odvolateľ musí uviesť, aké aspekty, či okolnosti uvedené v rámci skutkových tvrdení považuje za základ ním tvrdenej nezákonnosti. Vzhľadom na absenciu konkrétnosti vznesenej odvolacej námietky zo strany matky odvolací súd rovnako len vo všeobecnej rovine konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, ani prieskumom z úradnej moci nebola zistená dôvodnosť námietky nesprávne alebo neúplne zisteného skutočného stavu veci zo strany súdu prvej inštancie. Hoc rozsah a obsah prieskumu je primárne vymedzený odvolacími dôvodmi uplatnenými odvolateľom v odvolaní, v mimosporových konaniach odvolaciemu súdu na základe ustanovení § 65 až § 67 CMP bola zverená kompetencia preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu.

14. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na tieto trovy konania nárok. Odvolací súd dospel k záveru, že nebol dôvod odchyliť sa od základného pravidla o trovách v mimosporovom konaní, keďže nezistil žiadne osobitné okolnosti ustanovené ako výnimky v § 53, § 54 a § 55 CMP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).